

Nr 194.

Av herr **Nygren m. fl.**, *angående lärlingsbidragets storlek.*

För vårt samhälles bibehållande på en hög standard och för dess vidare utbyggnad är ökade produktiva insatser en absolut nödvändighet. Näringslivet intar härvid en nyckelställning av obestridlig betydelse. Näringslivets utvecklingsmöjligheter, som hänför sig till en mängd skilda områden, är i hög grad beroende av en väl utbildad och skicklig arbetarstam. Såväl näringslivet självt som statsmakterna har också vidtagit åtgärder för att skapa möjligheter till en kvalitativt och kvantitativt förbättrad yrkesutbildning.

I fråga om småindustrien och hantverket — som i detta sammanhang kan sägas ha speciella problem — är lärlingsutbildningen av stor betydelse. Hantverket och småindustrien svarar för en betydande del av produktionen, och det torde vara obestridligt att dessa näringsgrenar till stor del tillvunnit sig sin nuvarande position genom sina utövares yrkesskicklighet. Inte endast på den svenska marknaden utan även på utlandsmarknaderna är svenska hantverks- och småindustrialster kända för sin goda kvalitet. Att detta för vårt land i flera avseenden är en tillgång, som man bör slå vakt om och helst söka utbygga, är enligt vår mening alldeles självklart.

Statsmakterna har också i det allmännas intresse och på grund av dessa näringsgrenars blygsamma ekonomiska resurser lämnat vissa bidrag till yrkesutbildningen, bl. a. genom statsbidrag till lärlingsutbildningen. Dessa statsbidrag har emellertid genom inflationen kommit att minska i värde i så hög grad, att bidragen numera efterfrågas i mindre utsträckning än tidigare. Från att det förut varit svårt att tillfredsställa efterfrågan på bidrag har man nu enligt uppgift knappast tillräckligt antal sökande. Eftersom denna utveckling torde komma att medföra en sänkning av antalet yrkesutbildade med därav följande olyckliga konsekvenser, är det av vikt att motverkande åtgärder snarast vidtages. Att frågan om lärlingsbidragets storlek härvid bör övervägas synes oss nödvändigt. En jämförelse mellan statsverkets kostnader för å ena sidan lärlingsbidraget — 900 kronor för tre år — och å andra sidan yrkesskolorna, där varje elev kostar det allmänna flera tusen kronor om året, ger vid handen, att en besparing för statsverket skulle kunna åstadkommas genom att lärlingsutbildningen finge en mer framträdande plats. Det synes oss därför vara angeläget, att lärlingsutbildningen underlättas genom en höjning av statsbidraget.

Med anledning av att dessa frågor för närvarande är föremål för utredning av 1952 års yrkesutbildningssakkunniga, som beräknas avge sitt be-

tänkande under år 1954, vore det enligt vår mening av stor betydelse, om riksdagen ville uttala en önskan om att ärendets behandling så påskyndas, att det kan föreläggas 1955 års riksdag. I händelse det väntade betänkan- dets remissförfarande skulle taga så lång tid i anspråk att ärendet av denna orsak inte skulle hinna föreläggas 1955 års riksdag, synes det oss lämpligt att frågan om lärlingsbidragets storlek göres till föremål för speciell be- handling, så att denna del av problemkomplexet kan bli föremål för av- görande vid 1955 års riksdag.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hem- ställa, att frågan om lärlingsbidragets storlek förelägges 1955 års riksdag.

Stockholm den 27 januari 1954.

Erik Nygren.

Nils Agerberg.

Eric Nilsson
i Svalöv.

Henrik Munktell.
